

Det, der er det afgørende, er, at de store energitunge industrier er store arbejdspladser, som skal konkurrere. Den enkelte borger har ingen som helst glæde af, at industrien kilowatt for kilowatt skal betale det samme som forbrugeren. Så er forbrugernes arbejdspladser i fare; det kan jeg garantere for.

Derfor er den vægtning ganske vigtig, og det er ikke særlig vigtigt at pålægge arbejdspladserne, industrierne, virksomhederne store byrder. Forbrugeren har faktisk alt andet lige bredt set en glæde af selv at påtage sig en del af de her udgifter på et lille forbrug frem for at give industrien dem, for det tvinger netop vores beskæftigelse og arbejdspladser i knæ. Som sagt, i rusen over de ideologiske faner skal man passe lidt på, at virksomhederne også stadig væk kan virke.

Vores bekymring for elsektoren er stor. For at sige det ganske enkelt er vores grundholdning den, at det helt rigtige ville være at lade danske elværker sælge al den strøm, de kunne komme af sted med. Det ville rent miljømæssigt være en fordel, fordi de i den konkurrence, når de eksporterede det, faktisk erstattede noget, der er værre end det, danske elværker udleder, ikke alene når det gælder den mere lokale forurening med andre stoffer, men også CO₂.

Vi løber ikke fra, at vi skal have løst det her, eller den bekymring, der er for de 4-5 pct. menneskeskabt CO₂-udslip ud af det samlede CO₂-udslip, overhovedet ikke. Men vi ved jo godt, at reduktionen af CO₂ har den samme værdi, uanset om det er over Valby eller Polen eller et andet sted, og dér kommer det miljømæssige købmandskab ind, at vi ikke skal ofre kolossale summer på relativt små gevinster i Danmark, når vi i samarbejde med andre kunne nå langt mere for de samme penge.

Så vil jeg gerne sige, at når man nu sætter sig et mål, som hedder 80-20 i populær tale, 20 pct. grøn og 80 pct. sort, og går ind i et forlig om det, går jeg helt ud fra, at man også sætter sig et mål for de instrumenter, der skal nå det, og ikke skaber tvivl om dem. Jeg var jo med i de forhandlinger til det sidste, hvor så CO₂-delen fik os til at gå, og jeg er bekymret over, at man nu har skabt nogle problemer for vindmølleindustrien.

Jeg redder ikke verden med vind, det tror jeg ikke man kan, men jeg ved, hvad det er for en sektor. Jeg ved, at de i Nakskov, i Ringkøbing, i Rudkøbing – jeg kan nævne andre steder – indimellem har haft langt imellem det, de kunne

glæde sig over beskæftigelsesmæssigt. Jeg ved, der er værfter, som er i gang nu på det her beskæftigelsesområde. Jeg ved også, kan jeg sige til hr. Peter Hansen-Nord, at hos dem, der administrerer og sælger og har med det her at gøre, ligger fyresedlerne klar. De er lagt op på bordet.

Jeg kan godt forstå bekymringen hos Venstre over de stramme CO₂-kvoter, men man er jo gået i forlig om dem, og så kan det altså ikke hjælpe noget, at man skaber denne her tvivl og smadrer denne her industri. Potentialet på verdensmarkedet er kolossalt. I USA kan en dansker i dag investere i en vindmølle frit, mere sikkert, mere trygt, mere effektivt end i Danmark. Selv om de i USA ikke har afgifter på deres strøm, selv om den er hylende billig i USA, så har de perspektiver, de laver kontrakter over 25 år, betaler meget i starten, lidt til slut, men de ved, hvad vej det bærer.

Når 160 lande har pålagt hinanden at piske sig selv med CO₂-mål, så er det ikke noget, vi laver om i Danmark eller oppe på mit kontor. Så ved jeg, hvilken vej det går. Det er der også andre der ved. Skulle vi så ikke tage at benytte situationen til, når vi har markedsføringen, at tjene de penge og tage det lange perspektiv frem for det meget korte?

Det er jo problemet med det liberale og det kapitalistiske, som vi holder meget af i mange sammenhænge, at der somme tider tænkes lidt kort, og derfor er det væsentligt at få afklaret det her spørgsmål. Det er timer, vi taler om, hvis ikke vi skal smadre den her industri, så den overgangsordning bliver reel, sådan som intentionerne var i oplægget, i stedet for at lave det til et pokerspil, som smadrer det her. For det er standset, det er stoppet. Der skrives ikke noget under. De tusinder af sager, der ligger, er i klemme stort set alle sammen, og mange af dem er slet ikke solgt færdig, og der indgås ikke aftaler på nuværende tidspunkt.

Derfor er det vigtigt at få det afklaret. Jeg synes, det ville være utrolig værdigt og vigtigt at få sagt: O.k., vi melder klart ud på det her. Jeg står ikke og agiterer for, at de regler, der er for det, og betaling osv. skal være anderledes, end man har aftalt. Jeg agiterer kun for, at man får nogle ganske, ganske klare udmeldinger, så der ikke kommer den panik, som der er i systemet i øjeblikket. Det er ganske, ganske væsentligt.

Konstruktionerne i elbranchen, dvs. elværkeres mulighed for at agere i markedet, bekymrer os også meget. Jeg mener faktisk, at de